

kan faa en fornuftig Ordning med Arbejderne, for hvis der bliver en Forhøjelse af Maksimalpriserne paa 5—6 Kr. pr. Ton, vil Arbejderne straks kræve tilsvarende Paalæg i Arbejds-løn. Jeg kan ikke se Rigtigheden i den Paa-stand. Jeg maa derimod mene, at hvis ikke der er sat nogen bestemt Grænse for, hvad der kan tages for Tørv, er Arbejderne langt bedre i Stand til at presse Arbejds-lønnen op.

Der vil ikke være nogen Grænse for, hvad Tørvefabrikanterne vil kunne forlange af Forbrugerne. Det blev mig fortalt i Gaar af Folk, der har Kendskab til Forholdene, at i Øjeblikket sælges der Tørv til 55 Kr. pr. Ton paa Mosen. Og utvivlsomt vil man her paa Øerne ikke alene kunne faa en saadan Pris selv for meget daarlige Tørv, men Producenterne vil ogsaa kunne lægge Fragten fra Jylland til Øerne til, da den jydsk Tørv er den eneste Konkurrent paa Fyn. Jeg vil sige til de Rigsdagsmænd, der repræsenterer Kredse paa Fyn, at det er et smukt Resultat at komme hjem med: nu har vi lavet det saaledes, at Tørvefabrikanterne paa Fyn ikke alene kan tage saa stor en Pris, de kan afpresse, men de kan ogsaa lægge Fragten paa for den jydsk Tørv til den Plads paa Fyn, hvor Tørven skal bruges! Naar Kullene er saa dyre og kun til Stede i saa ringe Mængde, og naar det ikke har været muligt for Folk at faa tilstrækkeligt Brænde, er Publikum fuldkommen prisgivet til at betale, hvad Tørvefabrikanterne vil tage for deres Vare.

Jeg kan ikke forstaa, at det ærede Medlem fra Herning (Westergaard) kan tro, det bliver muligt at fabrikere saa mange Tørv. Naar Industrien begynder at købe, vil Tørven forsvinde i Fabrikkene. Det er dog begrænset, hvad der kan produceres af Tørv. Jeg maa derfor meget beklage, at det ikke er muligt at faa en rimelig Maksimalpris, saaledes at ogsaa Husholdningerne kan faa tilstrækkeligt Brændsel i den kommende Vinter. Det ærede Medlem anviste den Garanti, at Tørvefabrikanterne vilde være ædelmodige og kun tage den Pris, han læste op. Jeg har ogsaa haft Lejlighed til at læse ikke saa faa Artikler i Tørvefabrikanternes Blad „Mosen“. Det Sprog, der føres i dette Blad, er noget lignende som det, man læser i „Dagens Ekko“; Udtalelserne der giver mig ikke nogen stærk Tro til, at Fabrikanterne vil være ædelmodige, jeg tror tværtimod, man maa regne med, at de vil udnytte Chancen saa godt, de formaar.

Jeg maa derfor beklage, at man ikke kan enes om en rimelig, en rundelig Maksimalpris. Den maa nemlig for mig godt være

rundelig, naar vi blot derved kan faa en ordentlig Forsyning trods det, at vi har den vanskelige Brændselsordning, vi har. Mange, der ikke har kunnet faa Brændsel, har trøstet sig med, at de kunde faa Tørv, naar vi nu fik en rimelig Maksimalpris. Hvis dette Haab glipper, staar disse Mennesker uden det nødvendige Brændsel til Vinteren.

Pitzner: Den foreliggende Sag er i Realiteten afgjort i det andet Ting, og da jeg i det hele og store kan slutte mig til de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 5te Valgkreds (Westergaard), skal jeg indskrænke mig til forholdsvis faa Bemærkninger. Det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) sagde, at to konservative Medlemmer af Afviklingsudvalget var gaaet med til at indstille til Ministeriet, at det var paakrævet at faa en Maksimalpris. Saaledes var det dog ikke. Under de Forhandlinger, der har fundet Sted i Afviklingsudvalget, har jeg stadig holdt paa, at det afgørende for mig var, at vi fik en Ordning, der kunde medføre den størst mulige Produktion af Tørv. Og det ærede Medlem holdt paa det samme. Det ærede Medlem sagde, at det var ham ikke om at gøre, om Prisen blev 1 Kr. eller et Par Kroner dyrere eller billigere, naar vi blot fik en Ordning, der fremskaffede det mest mulige Brændsel under den alvorlige Situation, vi er i. Det, der nu er sket fra mit Partis Side, er, at mit Parti ikke har den samme gode Tro, som vi et Øjeblik havde, til, at det ærede Medlem havde det rette Syn paa, at en rundelig Maksimalpris vilde bringe den største Portion Tørv frem. Derfor vil vi nu ikke gaa med til en Maksimalpris, idet vort Parti mener, at man vil faa det mest mulige frem uden en saadan.

Det ærede Medlem omtalte, at Industri- raadet ved en fyldig Repræsentation og efter en Afstemning i Industriraadet var kommet til Afviklingsudvalget og havde fremsat sine Ønsker. Jeg spurgte direkte det Udvalg, der var mødt, om det mødte efter en Afstemning i Industriraadet, hvortil man svarede nej. Det har altsaa været et nogenlunde tilfældigt sammensat Møde, der har taget Bestemmelsen om Udtalelsen overfor Afviklingsudvalget.

Det ærede Medlem sagde endvidere, at man for Fremtiden ikke havde den fjerneste Kontrol overfor Kvaliteten af Tørven. Det undrer mig ikke, at det ærede Medlem kan sige dette; thi det er jo et Argument, han kan bruge, og der er da ikke noget at sige til, at han bruger det. Men det undrer mig i høj Grad, at store industridrivende udtaler noget saadant — det var endda